

Бондарев Сергій Артемович

Інженер-математик,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері автоматизації
газовимірювання

Народився 4 серпня 1951 р. у м. Рига (Латвія).

Протягом 1968–1973 рр. навчався на факультеті обчислювальної техніки ХІРЕ (спеціальність «Електронно-обчислювальні машини»). В 1978 р. закінчив аспірантуру *alma mater*.

З 1973 р. Сергій Артемович займався науковою діяльністю у сфері автоматизації управління та виробництва, практичним програмуванням, видавничою справою.

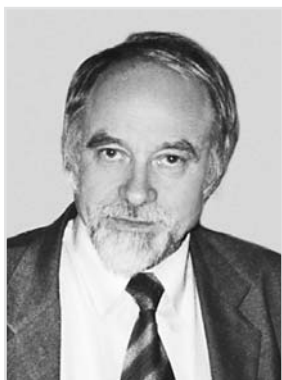
У 1997 р. С. А. Бондарев був прийнятий на роботу до НДПІАСУтрансгаз (нині — Інститут транспорту газу ПАТ «Укртрансгаз»), де працював на різних посадах: від головного спеціаліста до начальника відділу. За його участю в інституті був створений галузевий Науково-дослідний центр газовимірювань та метрології, який він очолював упродовж 2000–2008 рр.

З 2008 р. — начальник відділу метрологічного забезпечення проектування та експлуатації газовимірювальних систем Інституту транспорту газу, у якому продовжує справу Науково-дослідного центру.

За участю Сергія Артемовича створено низку спеціалізованих програм у сфері газовимірювань, запатентовано і впроваджено засоби метрологічної діагностики, які дозволяють запобігати метрологічним відмовам, а також єдину систему збору, передачі й аналізу даних про кількість та якість газу з комерційних пунктів прийому-передачі газу ПАТ «Укртрансгаз», зокрема на прикордонних газовимірювальних станціях України. Підтримується експлуатація автоматичних обчислювачів «SuperFlo-III», розроблено і запроваджено на об'єктах НАК «Нафтогаз України» понад 100 новітніх обчислювачів витрати газу УТГ-1. Зараз його діяльність пов'язана з удосконаленням нормативної бази з газовимірювання, створенням нових методик, інструкцій, стандартів, проведенням досліджень щодо врахування впливу нестационарності газового потоку на вимірювання витрати газу, розробкою сучасних методів діагностики для підвищення точності і достовірності газовимірювань, стендовими та експлуатаційними випробуваннями новітніх витратомірів. Особливу увагу приділяє роботі центру підвищення кваліфікації фахівців ПАТ «Укртрансгаз».

У колі наукових інтересів Сергія Бондарева — автоматизація засобів газовимірювання та метрології, підвищення точності та достовірності визначення витратомірами об'ємної витрати газу. Він опублікував у науково-методичних журналах та збірниках 27 наукових праць, є співавтором більш ніж 60 науково-дослідних звітів, книги «Довідник інженера газовимірювальних систем» та 21 патенту на винахід. Триває підготовка до видання серії навчальних посібників для фахівців з обліку газу.

Удостоєний Почесної грамоти ДК «Укртрансгаз». Він — переможець Всеукраїнського конкурсу «Лідер паливно-енергетичного комплексу» (2005, 2010).

Борисовець Іван Іванович

Кандидат геолого-
мінералогічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у галузі розробки
нафтогазових родовищ

Народився 20 травня 1941 р. у с. Мрин Носівського району на Чернігівщині. Трудову діяльність розпочав у 1958 р. бурильником у структурно-пошуковій партії № 1 м. Ніжин (Чернігівська область). У 1965 р. закінчив Львівський політехнічний інститут (спеціальність «Технологія та комплексна механізація розробки нафтових і газових родовищ»), у 1974 р. — аспірантуру ВНДІгазу (м. Москва).

Протягом 1965–2004 рр. працював в УкрНДІгазі (м. Харків): був інженером, завідувачем сектору, завідувачем відділу розробки та експлуатації газових родовищ. З 1992 до 2004 р. І. І. Борисовець за сумісництвом очолював Науково-виробничу фірму «Гера Лтд», за проектами якої видобувалося близько 10% газу в Україні.

Його наукова діяльність присвячена створенню та впровадженню методичних основ проектування дослідно-промислової і промислової розробки газових родовищ України (зокрема Хрестищенського, Єфремівського, Яблунівського, Семиренків-

ського, Юліївського, Одеського в акваторії Чорного моря). Іван Іванович зробив вагомий внесок в удосконалення методик підрахунку запасів газу за балансовими моделями, дослідження груп свердловин в умовах відбору та закачування газу, проектування і вивчення ефективності першого на континенті сайклінг-процесу на Новотроїцькому родовищі. Вчений займався визначенням оптимальних (на перспективу) інвестиційних варіантів розробки окремих груп родовищ, підготовки газу яких здійснювалося на головних спорудах (Хрестище, Солоха), покращенням систем розробки багатопластових Юліївського та Яблунівського родовищ.

Реалізація цих розробок сприяла прискореному освоєнню більшості нових родовищ, суттєвому збільшенню, а в подальшому (в умовах виснаження ресурсів) — стабілізації видобутку газу в Україні.

Протягом 1976–1980 рр. та 1987–1990 рр. І. І. Борисовець працював за контрактами у Міністерстві енергетики Алжиру — був експертом із розробки нафтогазових родовищ. Виконував експертизи проектів іноземних компаній та генеральних схем розвитку нафтогазової галузі, обґрунтовував видобувні можливості окремих родовищ і базових нафтогазових провінцій Алжиру (Хассі-Р'Мель, Рурд Нус, Гассі Туїль).

Виступав із доповідями на всесоюзних і міжнародних конференціях в Оренбурзі, Баку, Ашхабаді, Краснодарі, Києві, Харкові, Пекіні.

Є автором і співавтором 120 наукових праць, семи винаходів, кількох ДСТУ з питань способів розробки родовищ газу та обґрунтування коефіцієнтів вилучення вуглеводнів.

Нагороджений медалями ВДНГ, Почесною грамотою НАК «Нафтогаз України». Іван Іванович — відмінник Мінгазпрому, почесний працівник ДК «Укргазвидобування».